«Слухайте мову Матері-землі»
Літературна година за проектом
«Маленькі кроки у світ великої літератури»,
із циклу «Літературна казка – яскрава зірка книжкового Всесвіту»
«Казки Оксани Іваненко легко доходять до розуму
й серця юного читача і якнайкраще виконують
своє велике виховне значення.»
Наталя Забіла

Цікаво, про що гомонять між собою дерева, шепочуться квіти, щебечуть пташки, гудуть джмелі? А від кого тікає зайчик у білій шубці і де зимував неслухняний братик-ведмедик? Про це та ще багато інших цікавих та повчальних пригод, створених видатною українською письменницею, перекладачкою, лауреатом Національної премії України імені Т. Г. Шевченка та літературної премії імені Лесі Українки Оксаною Іваненко, дізналися вихованці ДНЗ № 176, відвідавши 14 квітня бібліотеку № 119 з нагоди 110-ї річниці від дня народження авторки.

«Змалечку художнє слово полонило дитяче серце Оксанки, вона сама почала вигадувати й фантазувати. Вже в шість років дівчинка засновує й редагує свій власний рукописний журнал «Гриб», до якого пише казки і вірші…» - із розповіді бібліотекаря дітлахи довідалися про перші творчі кроки письменниці та зрозуміли, що здібності, які виявляються у дитинстві, можуть стати улюбленою справою всього життя.

Книжкова викладка «Оксана Іваненко: книги, написані серцем» ознайомила дошкільнят із відомими творами уславленої письменниці, серед яких особливо зацікавила казка «Великі очі» про Гострого лікаря, котрий лікує брехунів, боягузів, ледарів – всіх, хто заважає жити собі й іншим. Як чарівні зерна щедрості й добра, твори Оксани Іваненко сіють в душах читачів любов і милосердя, засуджують егоїзм і заздрість, розширюють дитячий світогляд, виховують допитливість і спостережливість. Потішив дітлахів веселий мультик «Про всіх на світі», що навчає справжньої дружби, любові до природи та рідного краю.

Уважно маленькі читачі слухали уривки із чудової природничої повісті-казки «Куди літав журавлик». Залюбки дітки разом із журавликом, що повернувся на батьківщину із вирію, співали пісню радості: «Не звіть мене журавликом, щоб я не журився. А звіть мене веселиком, щоб я веселився!» та ніби відчували і таємний шепіт вітру, і шелест зеленої травички, і лагідний щебет пташок – мову рідної

Матері-землі.
Прислухайтеся і ви, юні читачі, до неї. Відчуйте її болі. І тоді зростете справжніми патріотами та впевнено підете шляхами-дорогами на добро нашої рідної України!

ОКСАНА
ІВАНЕНКО:
ТВОРИ, НАПИСАНІ
СЕРЦЕМ
КАЗКИ